

Les maleïdes

de
Sergio Baos

I

Pilar

L'Àgueda no va ser mai una nena fàcil. Des que va néixer que ho vaig saber que no seria..., com ho diria... Normal. Va sortir de mi, i la nena que no respirava, i el metge la va agafar dels peus i li va pegar una plantofada al cul tan forta que em vaig espantar i tot i dic: "ai que la mata". "Això es fa així, senyora". No eren molt simpàtics els metges aleshores... Va passar molt de temps. No sé quan però a mi se'm va fer una eternitat. I la nena, de cop, va començar... a riure.

L'Àgueda riu.

Pilar

El metge em mira com espantat i em diu: "quina nena del dimoni és aquesta? Els nadons no riuen". El Pere, el meu home em va dir...

Pere

Doncs aquesta nena serà riallera.

Pilar

Però jo sabia que no era això. Això una mare ho sap. La nena riallera no ho era. El que passa és que tot ho entenia a l'inrevés. El Pere no ho va voler reconèixer mai però jo sabia que no seria fàcil.

Pere

No sé, Pilar, potser sigui superdotada. Els superdotats són rars, collons.

Pilar

Però què dius Pere, la nena és curta.

Pere

No diguis això, per l'amor de Déu.

Pilar

Més valia anar de cara amb aquestes coses. Més val no enganyar-te perquè si no després és pitjor. Et fas il·lusions i després no tens més que frustracions.

Pere

Bé doncs, especial.

Pilar

No, Pere, curta. Curta, curta. Bé, curta i boja.

Pere

El que tu diguis, *carinyo*.

Pilar

De l'escola em trucaven cada poc per anar a recollir-la perquè a la nena s'havia desmaiada després d'haver mostrat la poma als nens o l'havien trobat als banys completament nua i envoltada de tres o quatre xicots de la classe... I jo l'agafava amb força, de vegades massa, ho sé, i me la portava a casa.

Àgueda

A mi m'agraden els nens de la classe.

Pilar

Però tu a ells no els agrades.

Àgueda

Els no m'ho diuen això.

Pilar

Perquè es volen aprofitar de tu, que no ho veus?

Àgueda

No! Que no! Tu no saps res!

Pilar

Demà val més que no vagis a escola.

Àgueda

No! No em deixis aquí! No vull quedar aquí!

Pilar

Per què no vols quedar a casa?

Àgueda

Vull anar a l'escola.

Pilar

Però no pots anar a classe, Àgueda. Val més que et canviem de centre.

Àgueda

Però per què?

Pilar

Perquè no estàs bé, filla meva.

Àgueda

Jo no estic boja.

Pere

I un dia ens truquen per dir-nos que havia tingut una crisi i havia dit que podia volar i es va intentar llençar per la finestra de la classe.

Àgueda

Recordo que em van portar a un munt de metges. Cada dia un diferent. Jo no sé quants en vaig arribar a veure. I tots em feien proves i em feien moltes preguntes però jo no sabia què contestar. Jo de vegades notava coses al cos. Em pujaven com uns calfreds per les cames i em pujaven per tot el cos i jo em sentia molt bé. I em van donar moltes pastilles i moltes pastilles i jo dormia molt de temps.

Pere

Aquestes pastilles deixen la nena com drogada.

Pilar

És que està drogada, Pere.

Pere

Però no és ella. No la reconeixo.

Pilar

Les ha de prendre.

Pere

La nena està bé. Només ha sigut una crisi i no ha tornat a tenir una altra.

Àgueda

I les vaig deixar de prendre.

Pere

Millor.

Pilar

I no va millorar. Però ja era més gran i més difícil de controlar. Jo només pensava: "ai Déu meu, un dia em durà un disgust gros!" D'adolescent no sé quantes vegades va fugir de casa. I no sé quantes vegades vaig haver d'anar-la a buscar a les tantes de la nit per tota la ciutat, com una boja, fins que la trobava a una discoteca tota sola envoltada d'homes assetjant-la, o a casa d'un desconegut, o al portal de casa meva, arrupida, mig nua morta de fred... i jo la pujava a la casa, li treia la roba, la ficava al llit i em quedava al seu costat fins que es tornava a dormir, com una nena petita i em deia: "Per què em fas això, mamà?".

Àgueda

Per què em fas això, mamà?

Pilar

Però què et faig jo?

Àgueda

Per què no em deixes allà?

Pilar

No hi ha res com estar a casa nostra.

Àgueda

Tu m'estimes malament.

Pilar

Quines bestieses que deia. Sempre deia bestieses sense sentit. I jo no l'entenia. El seu pare no volia veure com era la seva filla. Era el seu ull dret. Jo li deia que no l'havia de consentir tant, que això no li feia bé. Que ell havia de saber veure com era la seva filla. Però tot ho negava, tot estava bé. I no podia ser.

Pere

Tampoc no és per tant.

Pilar

Li han llençat unes calces a la cara.

Pere

Be, tampoc no és per tant.

Pilar

Les calces estaven plenes de sang, Pere.

Silenci.

Pilar

I així va anant creixent. Nosaltres passàvem d'un disgust a un altre. I un bon dia ens diu que ha conegut un jove, un tal Gabriel, un company de l'institut...

Àgueda

És un company de l'institut.

Pilar

Però és més gran que tu.

Àgueda

I? És molt bon noi el Gabriel. M'ha dit que soc especial.

Gabriel

Ets molt especial, Àgueda.

Àgueda

Que tinc un aura.

Gabriel

Tens com un aura.

Pilar

Se'n vol aprofitar de tu. Com tots.

Pere

No diguis bestieses, Pilar! El noi és raret però no és per tant.

Pilar

No vull que et vegis amb ell.

Àgueda

Només vol que l'acompanyi a l'església.

Pilar

A què?

Pere

Pilar, anar a l'església no pot ser dolent. Deixa-la que hi vagi.

Pilar

I va començar a anar a missa i a anar a missa i a anar a missa. De cada vegada s'anava ficant més en això de la religió. Estava com boja amb tot això, fins que va arribar un dia que va dir que havia vist a Déu i que parlava amb ell i no sé què més.

Àgueda s'agenolla damunt el sofà i parla amb algú que no veiem.

Les maleïdes/ Sergio Baos